

افغانستان برای همه کشورهای همسایه حکم بالادست دارد، لذا آب همیشه به عنوان یک ابزار سیاسی در دستور کار دولت های مختلف این کشور بوده و هست و این مسأله تنها به رویکردهای دولت فعلی مستقر در افغانستان محدود نمی شود

قبل از اینکه وارد مسائل هیدروپلیتیک و آب افغانستان شویم، باید نیم نگاهی به ژئوپلیتیک افغانستان داشته باشیم. یکی از علل اصلی که افغانستان با برنامه ها و نقشه های انگلستان از ایران جدا شد، نگرانی انگلستان از نزدیک شدن شوروی، هم مرز شدن با شوروی و نفوذش در ایران برای نزدیک شدن به مستعمرات انگلستان در شبه جزیره هند بود. بر این اساس افغانستان از ایران جدا شد تا بتواند در جنوب آسیا حافظ منافع انگلستان باشد. افغانستان کنونی دارای یک ویژگی مهم ژئوپلیتیکی است؛ در عین حال که یکی از مهم ترین مسیرهایی است که آسیای مرکزی را به آسیای جنوبی متصل می کند، محصور در خشکی است و این نداشتن مرز مشترک با آب های آزاد یکی از مهم ترین نقاط ضعف افغانستان است.

به طور کلی افغانستان از منظر ویژگی های هیدروپلیتیکی از ۵ حوضه آبی تشکیل شده است. میزان دسترسی این کشور به آب و به طور متوسط سرانه آبی اش از کشورهای همسایه بالاتر است. افغانستان با توجه به میانگین و متوسط بارش و سرانه نسبت به کشورهای همسایه از جمله ایران و پاکستان کشور پرآبی محسوب می شود اما نکته مهم تر این است که از ۵ حوضه آبریز اصلی افغانستان، ۴ حوضه آبریز این کشور، جزو حوضه های آبریز فرامرزی و

سد کجکی
افغانستان